

vistnok paa mere end eet Sted er blevet det modsatte, og derom er det ærede 12te Medlem for 6te Kreds jo særdeles vel underrettet.

Det er blevet sagt — det er ogsaa blevet sagt under denne Forhandling —, at der skulde være Mulighed for endnu at naa til et Resultat. Jeg har nu ikke efter de Erfaringer, jeg har haft Lejlighed til at indvinde under parlamentarisk Arbejde, ret mange Gange set, at det har været til Fordel for den Part, som ikke kunde opnaa alt, hvad den ønskede, at udsætte Afgørelsen til de sidste Minutter af den ellefte Time. Jeg tror, at Socialdemokratiet vilde have gjort særdeles klogt i gennem Partiets Repræsentanter i Udvalget at have modtaget de meget omfattende og betydelige Indrømmelser, baade af administrativ og økonomisk Art, som man fra Flertallets Side under Forhandlingerne, forudsat at Enighed kunde opnaas, har erklæret sig rede til at give de ærede Medlemmer, og jeg tror, at man bør se dette Spørgsmaal ganske nøgternt an og være klar over, at de Tilbud, der er gjort under Forhandlingerne her, og det, som jeg under disse Forhandlinger har erklæret mig rede til at gaa med til, er det yderste af Indrømmelse, som fra vor og fra min Side overhovedet kan gøres. Hvis man derfor fra den Side mener, at det endnu er Tid under Forhandlingerne i det høje Folketing at naa et Resultat, ja, saa kan det kun være ud fra den Betragtning, at man til syvende og sidst, lige idet Timeglasset rinder ud, agter at acceptere de Tilbud, som man nu afviser, men saa tror jeg, man havde gjort klogere i at modtage dem, da de blev fremsat. Jeg føler mig overbevist om, at saaledes som Lovforslaget bliver, naar de her foreliggende Ændringsforslag, stillede dels af det samlede Udvalg, dels af Flertallet, er vedtaget, er det et fuldt forsvarligt Forslag, et Forslag, som omraade paa en paa een Gang praktisk, hensynsfuld og human Maade for den Del af Befolkningen, som skal nyde godt af den hele Arbejdsløsheds-kasseinstitution og den dertil knyttede fortløbende ekstraordinære Understøttelse.

Jeg kan da anbefale de af Udvalget og af Flertallet stillede Ændringsforslag, men maa tilraade at stemme imod de af de forskellige Mindretal stillede Ændringsforslag.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg er desværre nødt til at forlade Mødet, men forinden vil jeg gerne gøre en ganske kort Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister. Den højtærede Minister sagde, at det var rigtigt nok, at man ikke skulde trumfe sin Mening igennem i denne Sag,

men den Bemærkning burde man lige fuldt rette til begge Parter i Sagen. Heri har den højtærede Minister ikke ganske Ret, thi naar man fra Mindretallets Side i det væsentlige tager det af Ministeren selv forelagte Forslag paa det omstridte Punkt, kan det ikke siges, at Mindretallet vil trumfe sin Mening igennem, og det kan ikke fritage Ministeren, at man har angrebet dette hans Forslag i Folketinget. Han burde snarere glæde sig over, at det nu har fundet en Paaskønnelse, som det ikke fik i det andet høje Ting. Ministeren kan ikke med Rette tale om, at andre vil trumfe deres Mening igennem, naar det er hans egen, Talen er om. Det er i Virkeligheden en Imødekommenhed og ikke en Trumf.

I Anledning af Ministerens Svar paa mine Bemærkninger angaaende Ændringsforslagene om Fritagelsen for Bidrag for de tre Arbejdere i Virksomhederne maa jeg sige, at der har den højtærede Minister forstaaet mig fuldkommen rigtigt; just saaledes som Ministeren udlagde det, ønsker jeg det opfattet. Jeg gaar nemlig ud fra, at de Arbejdsgivere, som jeg vil fritage, og som, hvis de bliver fritaget, sikkert vil takke mig derfor, er enige med mig i, at det er ganske urimeligt at lægge en Skat paa dem fremfor en Række andre Borgere i Landet. Derfor kan jeg ganske billige den Udlægning af mine Ord, som Ministeren gav.

Ordføreren (Stensballe): Jeg skal efter den højtærede Indenrigsministers omhyggelige Imødegaaelse fatte mig i Korthed. Det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) beklagede sig over, at Flertallet paa et vist Tidspunkt havde ment at kunne gaa med til en Del Forbedringer, som man saa senere havde trukket tilbage. Ja, de blev trukket tilbage, den Gang det viste sig, at de Ønsker om at opnaa Overenskomst, som blev fremsat af det Parti og de Repræsentanter i Udvalget, for hvem det ærede 13de tingvalgte Medlem var Ordfører, ikke betød noget.

Det ærede 13de tingvalgte Medlem omtalte ogsaa § 11, hvorefter København kan betragtes som en Landsdel for sig. Denne Bestemmelse er indsat af den højtærede Indenrigsminister ved et Ændringsforslag til det Lovforslag, som blev fremsat i Folketinget. Det er vedtaget saaledes i Folketinget, og da det er oplyst, at der var sket mange Henvendelser til Ministeriet om at faa denne Ændring, fandt vi ikke noget Anledning til at tiltræde det Ændringsforslag, som det ærede 13de tingvalgte Medlem